

Συμβολισμός και Παραδοσιακή νοοτροπία

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο
Roberto Randellini

33° 90° 97°

Συχνά ξεχνάμε της αξία του «συμβόλου» και του συμβολισμού γενικότερα. Ελκυσόμενοι από το εξωτερικό των πραγμάτων καταφέρνουμε να δούμε τις λιγότερο βαθιές πτυχές των συμβόλων όπως για παράδειγμα, τις σχέσεις αντίθεσης (φως-σκοτάδι, ζέστη-κρύο, ήλιος-φεγγάρι, αρσενικό-θηλυκό...) χωρίς να μπορούμε να τα κάνουμε όλα αυτά μια ενιαία σύνθεση. Η ικανότητα επίτευξης μια τέτοιας μορφής νόησης, την οποία στον Τεκτονισμό θα μπορούσαμε να ταυτίσουμε με την ασίδα που εκτείνεται πάνω από τους δύο κίονες, αντιπροσωπεύει τον πρώτο στόχο της Μύησης.

Για να κατανοήσουμε τους νόμους που ρυθμίζουν τις ατομικές μας υπάρξεις (μικρόκοσμος) σε αρμονία και ισορροπία με τους Συμπαντικούς Νόμους (μακρόκοσμος) πρέπει να κάνουμε μία προσπάθεια να αφομοιώσουμε τη συγκριτική «αναλογική» μέθοδο. Αυτή η μέθοδος είναι το κλειδί για τη διείσδυση των ιερών των απόκρυφων Επιστημών. Ο συμβολισμός είναι επομένως η γλώσσα την οποία χρησιμοποιούν τα Μυητικά Τάγματα για προωθήσουν στα μέλη τους στην εκπαίδευση και την απόκτηση Παραδοσιακής¹ Νοοτροπίας. Έτσι, από αυτή την πρώτη σκέψη μπορούμε να συμπεράνουμε προκειμένου να πετύχουμε μια κατάσταση εσωτερικής ισορροπίας και αρμονίας ότι πρέπει να ανεχόμαστε τους ανταγωνιστές ως βασικούς παίκτες αντιμετώπους στο πεδίο της μάχης που είναι η ζωή μας σε αυτήν την διάσταση. Η ύλη προσπαθεί συνεχώς να κατακλύξει το πνεύμα και το πνεύμα αναζητά.

Αυτές οι λέξεις μπορούν να συμπυκνωθούν στο αξίωμα «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού στο Θεό».

Το σύμβολο είναι μια γέφυρα μεταξύ δύο κόσμων, ανάμεσα στο ανθρώπινο σχέδιο και το θεϊκό σχέδιο. Τη στιγμή της επίκλησης κατά τις Ιερές εργασίες μας οι λέξεις γίνονται ήχοι, δονήσεις, συχνότητες μακρινές, ηχώ πνευματικών κόσμων, και πρέπει να προφέρονται με «αγάπη» προς τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων γνωρίζοντας ότι μας ακούει.

Ένας μόνο περισπασμός, μια μόνο εγκατάλειψη να σχηματιστεί εις βάρος της ουσίας, κάνει την «επαφή» λιγότερο έντονη και κατά συνέπεια χάνεται η αποτελεσματικότητα του Έργου. Οι δονήσεις που παράγονται από το πνευματικό επίπεδο από το οποίο επικαλούνται ζωντανεύουν το υλικό επίπεδο, καθορίζοντας έτσι μια αμοιβαία ανταλλαγή.

Ο Μεγάλος μας Αδελφός Sebastiano Caracciolo² επαναλάμβανε κατά καιρούς ότι οι καρποί των θυσιών μας και των επικλήσεών μας που έγιναν με καθαρότητα προθέσεων και χωρίς εγωιστικούς σκοπούς επιστρέφουν πολλαπλασιασμένοι με τη μορφή της γνώσης.

Μακριά από τις καρδιές μας συναισθήματα όπως μίσος, φθόνος, ζήλια... Δεν είναι μόνο θέμα μορφωτικό και ηθικό αλλά αληθινό. Και είναι δική μας αναγκαιότητα να στηθεί ένα αμυντικό φράγμα, μία θωράκιση έναντι αρνητικών επιρροών που περιπλανιούνται, πάντα έτοιμες να μας αποσταθεροποιήσουν. Η απόκτηση της παραδοσιακής νοοτροπίας είναι σκληρή και κουραστική

¹ ΣτΜ: Στον Εσωτερισμό «Παραδοσιακή νοοτροπία» θεωρούμε την παραδοχή ότι ο άνθρωπος κατέχει θεία σπίθα την οποία οφείλει διά της μύησης να αφυπνίσει.

² ΣτΜ: Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης μέχρι το 2013

δουλειά, που απαιτεί πειθαρχία εσωτερική, σταθερότητα στον πειραματισμό και στην εφαρμογή της Μεθόδου V.I.T.R.I.O.L. Μόλις αποκτηθεί η παραδοσιακή νοοτροπία τα ίδια σύμβολα θα μας αποκαλύψουν νέα πράγματα, μυστικά, νέες πιο λεπτές και βαθιές ερμηνείες που θα συσσωρευτούν.

Ένας επιφανής Ροδόσταυρος αδελφός μας, ο *GEORGE ROBERT STOW MEAD*³, γράφει σχετικά: «Στην εκμάθηση της γλώσσας των Συμβόλων είναι απαραίτητο να κρατάς το μυαλό ελεύθερο, εύπλαστο, προσαρμόσιμο. Αν επιμένουμε στο να κρατάμε τον εαυτό μας προσκολλημένο στις αρχαίες ράγες δεν θα εξοικειωθούμε ποτέ. Η ομορφιά των μεγάλων συμβόλων βρίσκεται στην άπειρη ποικιλία των τρόπων ερμηνείας τους»

12/2024

³ ΣτΜ: Ο *GEORGE ROBERT STOW MEAD* (1863-1933) γεννήθηκε στο Nuneaton, Warwickshire, στην Αγγλία. Καταγόταν από στρατιωτική οικογένεια. Το 1884 εντάχθηκε στη Θεοσοφική Εταιρεία και αποφάσισε να αφιερώσει τη ζωή του στην υπόθεση της Θεοσοφίας. Ενώ συνεργαζόταν στενά με τη Θεοσοφική Εταιρεία, δημοσίευσε επίσης πολλά από τα δικά του έργα: Το Παγκόσμιο Μυστήριο (1895), Πλωτίνος (1895), Ορφείας (1896) και το Γνωστικό κείμενο Πίστη Σοφία (1896). Μετά από περισσότερο από έναν αιώνα, η έκδοσή του για την Πίστη Σοφία παραμένει μια από τις καλύτερες μεταφράσεις και σχολιασμούς που υπάρχουν σε αυτό το σημαντικό Γνωστικό κείμενο. Λίγο αργότερα, ο Mead δημοσίευσε δύο ακόμη σημαντικά έργα, *Fragments of a Faith Forgotten* (1900) και *Trice Greatest Hermes* (1906). Και οι δύο αποτελούν παράδειγμα για ό,τι καλύτερο είναι στις αφιερωμένες, επιστημονικές, αλλά εξαιρετικά ενανάνγνωστες μελέτες του για τις πνευματικές ρίζες του χριστιανικού γνωστικισμού και, γενικότερα, της προσωπικής θρησκείας στον ελληνορωμαϊκό κόσμο. Αφιέρωσε την πνευματική του ενέργεια στην πολύπλοκη αλληλεπίδραση Γνωστικισμού, Ελληνισμού, Ιουδαϊσμού και Χριστιανισμού. Το 1906 ο Mead ξεκίνησε επίσης τη δημοσίευση μιας σειράς μονογραφιών με τον τίτλο *Echoes from the Gnosis*.